
OKIEM



MECHANIKA

**Wydanie specjalne,
jubileuszowe**

1947-2017

70 LAT ZESPOŁU SZKÓŁ TECHNICZNYCH

„MECHANIK”

DYREKTORZY OD **A** DO **Z**

2017



Piotr Iwaniec



1991-2017



Antoni Adamiak



Wanda Kozyra

Szanowni Państwo,

Jeleniogórski Zespół Szkół Technicznych „Mechanik” obchodzi właśnie swoje 70 urodziny. Piękny to i zarazem sędziwy wiek, stąd okazja, by przypomnieć po trosze to, co stanowi esencję minionych lat, przepełnionych zarówno radością jak i trudem wielu pokoleń nauczycieli, pracowników i przede wszystkim uczniów naszej szkoły. Oddajemy w Państwa ręce jubileuszowe wydanie szkolnej gazetki *Okiem Mechanika* i zapraszamy do wzięcia udziału w sentymentalnej podróży w czasie. Mimo tylu lat, „Mechanik” wciąż ma się dobrze i swym bystrym okiem patrzy w przyszłość.

Przyjemnej lektury
Anna Boratyńska

1976-1991



Władysław Osuch



Wojciech Dudek

1956-1976



Aleksander Gucma

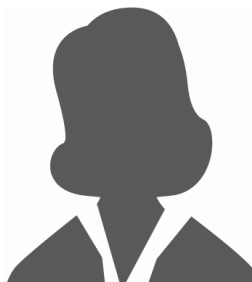


Mieczysław Menet

1947-1956



Józef Tokarz



Kazimiera Bochwicowa



Irena Grabowska



Bronisław Wachnik

Dawno temu...

w zachodniej części miasta (obecnie ul. Obrońców Pokoju 10) znajdowały się budynki, w których dokonano ważnego kroku w dziedzinie cukrownictwa. W latach 1788-1857 mieściła się tu rafineria cukru (jedna z trzech, obok Wrocławia i Głogowa), w której najpierw oczyszczano surowy cukier z trzciny cukrowej, a później, czyli w roku 1801 rozpoczęto produkcję cukru z buraków według metody Franza Acharda. Podczas podróży dyplomatycznej odwiedził to miejsce przyszły prezydent Stanów Zjednoczonych John Quincy Adams.



Z rafinerii ...koszary

W 2 poł. XIXw. nastąpiły wielkie zmiany. Najpierw w budynkach dawnej cukrowni powstał magazyn prochu, a także szpital dla rannych żołnierzy i dom opieki. W 1858 roku całość rozbudowano, tworząc koszary V Pułku Jędrów Neumanna. Na dziedziniec prowadziła dawna brama miejska, Wojanowska (z lat 1759-63) przeniesiona w związku z rozbiórką umocnień w 1863r. W 1998r. zrekonstruowano ją i przeniesiono na dawne miejsce obok Kościoła św. Anny.

Po wojnie...

W 1945r., po II wojnie światowej, w dawnych koszarach wojskowych ulokowano schronisko Państwowe-go Urzędu Repatriacyjnego, do którego przybywali osadnicy z Kresów Wschodnich. W 1949 roku budynek przejęły władze oświatowe.

Początki szkoły...

Szkoła mechaniczna została powołana w 1947 roku dekretem Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego (z siedzibą przy ul. Kilińskiego22). Składała się z trzyletniego Gimnazjum Przemysłowego i dwuletniego

niego Liceum Przemysłu Papierniczego. Były to załedwie dwie klasy: klasa gimnazjum-35 uczniów i klasa liceum- 44 uczniów. Wiek uczniów mieścił się w granicach 14-28 lat. Szkoła zajmowała trzy budynki (byłe magazyny wojskowe), a także pomieszczenia na burzę. Kolejne lata były okresem stabilizacji. Placówka wzbogacała się o nowe wyposażenie gabinetów i pomoce dydaktyczno-naukowe.

W 1957 roku szkoła przyjęła nazwę Technikum Mechaniczne. Pozyskano nowy budynek w sąsiedztwie dotychczasowych (obecnie zajmowanych przez DODN). Pozwoliło to na utworzenie nowych klasopracowni i gabinetów. W związku z potrzebami gospodarki zmodernizowano dotychczasowe kierunki kształcenia. Doszło do włączenia kilku małych szkół zawodowych, co sprawiło, że specjalności mechaniczne stały się dominujące. Zaistniała potrzeba poszerzenia bazy dydaktycznej, szczególnie w zakresie kształcenia zawodowego (przejęto budynek po byłej drukarni w Cieplicach). W 1959r. nastąpiło otwarcie Zasadniczej Szkoły Zawodowej i Technikum Mechanicznego w Jeleniej Górze.

Przenosiny na ul. Obrońców Pokoju...

Mijały lata, młodzieży zainteresowanej nauką w Mechaniku było coraz więcej. Długoletni dyrektor Antoni Gucwa podjął decyzję o przeniesieniu placówki do budynków opuszczonych przez szkołę budowlaną przy ul. Obrońców Pokoju. Nie było to proste zadanie, gdyż pomieszczenia wymagały gruntownego remontu, a przede wszystkim dostosowania do mechanicznych specjalności kształcenia. W remont obiektu zaangażowali się zarówno nauczyciele, jak i uczniowie. Ważna okazała się pomoc zakładów pracy (Fabryka Narzędzi, PKS, Fampy, Celwiskozy) oraz wojska. Zbudowano halę gimnastyczną i kompleks boisk szkolnych.



CIĄG DALSZY

Dalszy rozwój szkoły...

Od roku 1975 Technikum Mechaniczne przyjęło nazwę Zespołu Szkół Zawodowych nr 3 w Jeleniej Górze. W kolejnych latach poprawiono estetykę wnętrza szkoły, doposażono gabinety lekcyjne o nowe pomoce dydaktyczne, oddano do użytku stację obsługi samochodów w Warsztatach Szkolnych. W roku 1989 nasza placówka włączyła się w działania ekologiczne na rzecz Matki Ziemi. W tym samym roku została uruchomiona pierwsza pracownia komputerowa wyposażona w sprzęt zakładów Elwro o nazwie JUNIOR oraz z informatyzowana została praca administracji szkolnej. Nieszczęśliwym rokiem okazał się 1990, wówczas bowiem wybuchł pożar, w wyniku którego spłonęła czytelnia, aula i kilka gabinetów lekcyjnych. W kolejnych latach miały miejsce kapitalne remonty (wymiany stropów, remont auli, poszczególnych gabinetów oraz sali gimnastycznej). W 1991r. szkoła zyskała pracownię komputerową serii IBM.



Zmiana nazwy..., czyli „Mechanik” welcome to...

1 września 1997 roku nastąpiła zmiana nazwy placówki na Zespół Szkół Technicznych „Mechanik” w Jeleniej Górze, jednocześnie zyskaliśmy nowy sztandar szkoły.

Reforma... i co dalej?

Od 2001 do 20217 roku szkołą kierowała Wanda Kozyra. Kontynuując pracę poprzedników podjęła działania na rzecz podniesienia jakości pracy szkoły oraz rozwoju oferty edukacyjnej w nowym systemie reformy szkolnictwa ponadgimnazjalnego. Wprowadzone zostały nowe kierunki kształcenia np. w specjalności mechatronicznej, multimedialnej, odnawialnych źródeł energii, spedytorskiej, pożarniczej. Dzięki współpracy z organem prowadzącym, z organem nadzoru pedagogicznego i z lokalnym środowiskiem

unowocześniono i doposażono bazę szkolną. Uruchomione zostały m.in. 3 multimedialne pracownie komputerowe, pracownia mechatroniki, pracownia Auto-Cada, Szkolne Centrum Informacyjne, szkolny ośrodek kariery.

Ku nowoczesności i Europie...

Od 2004 do 2017 roku w szkole realizowane były projekty unijne dotyczące różnych sfer działalności dydaktycznej. Najważniejsze z nich to: „Modernizacja kształcenia zawodowego na Dolnym Śląsku”, „Szkoła kluczowych kompetencji”, „Być przedsiębiorczym - nauka przez działanie”, „Dokształcanie zawodowe bez granic”, „Polsko-czeskie Zawodowe Drogowskazy”, „KINEMA TRIANGULAIRE”, „Zawodowy Dolny Śląsk”. W ramach tych projektów organizowane były zajęcia pozalekcyjne, staże zawodowe, kursy specjalistyczne dla uczniów. Młodzież wraz z nauczycielami uczestniczyła w wycieczkach zawodoznawczych, konferencjach, wizytach w ośrodkach badawczych i specjalistycznych kraju i zagranicą.

CIEKAWOSTKA

Świetlica w „Mechaniku” działała od niepamiętnych czasów. Przeznaczona była przede wszystkim dla uczniów dojeżdżających do Jeleniej Góry z okolicznych miejscowości. Świetlica zawsze tętniła życiem, odbywały się tam akademie, konkursy oraz liczne imprezy. Do legendy przeszły już dyskoteki międzyszkolne, ostatnia z nich odbyła się w 2002 roku, a zorganizowała ją klasa V a. W świetlicy pracowało wielu wychowawców, większość z nich była nauczycielami „Mechanika”. W oczach absolwentów i pracowników szkoły najbardziej niezapomniani wychowawcy to pani **Jadwiga Czarnecka** i pan **Kazimierz Wieczorek**. Od 2013 roku świetlica przestała pełnić funkcję opiekuńczo-wychowawczą i obecnie jest dodatkowym pomieszczeniem szkolnym.

CIĄG DALSZY

Współpraca zagraniczna...

Niemcy:

- Karl-Heine-Schule, Berufliches Schulzentrum der Stadt Leipzig
- Berufliches Schulzentrum für Technik „August Horch“ in Zwickau
- Centrum Kształcenia w Zittau

Czechy:

- Integrovaná střední škola Liberec
- Střední průmyslová škola technická Jablonec nad Nisou
- Integrovaná střední škola Vysoké nad Jizerou



Dzięki opracowanemu programowi rozwoju naszej placówki zrealizowany został przez władze Samorządowe Miasta projekt unijny „Nowoczesna infrastruktura kształcenia zawodowego w Jeleniej Górze”, w ramach którego zaadaptowano budynek internatu na pracownię praktycznej nauki zawodu. Utworzono dziewięć nowoczesnych pracowni m.in. pracownię obrabiarek, spawania i łączenia metali, pracownię grafiki komputerowej, pracownię budowlaną, pracownię automatyki i robotyki.

Dla szkoły i dla miasta...

Od sierpnia 2012 do września 2013r. roku przy Zespole Szkół Technicznych „Mechanik” trwała budowa nowej hali sportowej. Projekt ten współfinansowany był z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

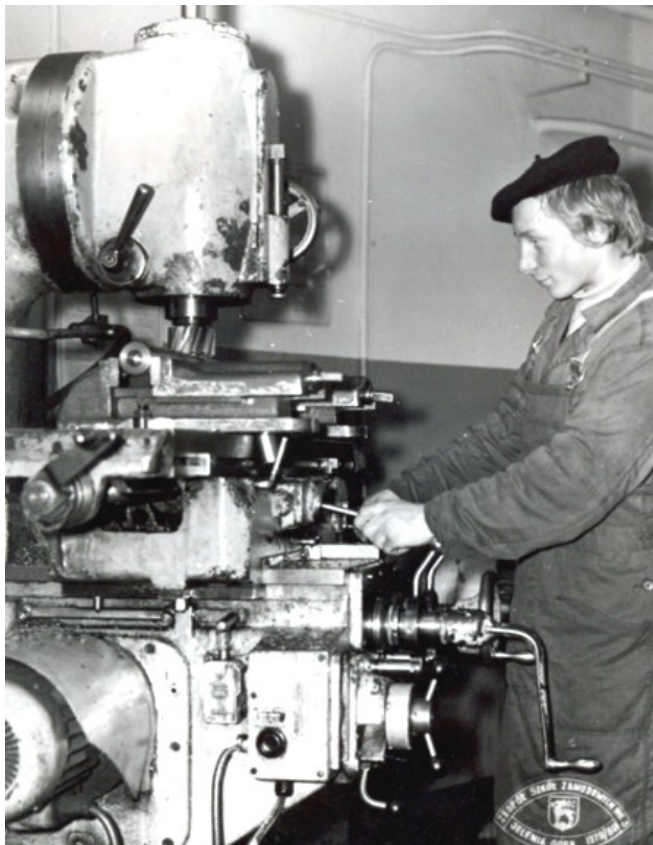
Nowa hala sportowa zapewni uczniom odpowiednie warunki na zajęciach wychowania fizycznego oraz umożliwi młodzieży z całego miasta uprawianie kultury fizycznej i sportu.

M. K.



OD ŚLUSARZA DO HYBRYDY

- **Ślusarz, tokarz i frezer** to pierwsze zawody, związane ze specjalnością mechaniczną, w których kształcili się młodzi jeleniogórzanie począwszy od roku 1957. Warsztaty szkolne mieściły się wówczas w Cieplicach przy ulicy 1 Maja 90.



- **Lata 70** wprowadzają „Mechanik” w erę szybkiego rozwoju technicznego. Powstaje odrębna baza do szkolenia mechaników- stacja obsługi i kontroli pojazdów, dwa dobrze wyposażone stanowiska naprawcze oraz myjnia samochodowa.

- **Lata 90**, przemiany polityczne i pierwsze kłopoty.. Dynamicznie rozwijająca gospodarka rynkowa powoduje coraz większe problemy z finansowaniem i utrzymaniem warsztatów szkolnych. Zapotrzebowanie, na produkowane przez warsztaty wiertarki i aparaty do belowania, spada. Rodzima produkcja jest wypierana przez tanie produkty z Chin. Nie poddajemy się jednak. Warsztaty zaczynają produkować artykuły, na które jest aktualne zapotrzebowanie- od mebli szkolnych po paszociągi do kurników.

- **W roku 1999** następuje krach. Warsztaty tracą status gospodarstwa pomocniczego i przechodzą na finansowanie szkoły. Baza techniczna i szkoleniowa,

z powodu braku funduszy i kilkukrotnych powodzi, pogarsza się diametralnie.

- **2003** rok to ostatni rok funkcjonowania warsztatów. Pomimo wielu wysiłków związanych z funkcjonowaniem i utrzymaniem przyzwoitego stanu technicznego budynków zapada decyzja o przeniesieniu warsztatów na teren szkoły, w miejsce nieczynnego internatu. Ruszają prace remontowe, w których pomagają pensjonariusze Domu Brata Alberta. Odbijamy się od dna - dzięki ogromnemu zaangażowaniu wszystkich pracowników, nauczycieli i uczniów uruchomione zostają następujące pracownie: obróbki ręcznej, obróbki mechanicznej, pracownia pomiarów warsztatowych, sala wykładowa, sala multimedialna i dwie pracownie samochodowe.

- **2007 rok**- uczniowie pracują już nowocześnie, przy użyciu komputerów i odpowiedniego oprogramowania służącego do programowania obrabiarek numerycznych, symulacji procesów obróbkowych, wspomagania projektowania itd.



CIEKAWOSTKA

Wielki pożar - w grudniu 1990 roku, tuż przed świętami Bożego Narodzenia, w baszcie szkolnej wybuchł pożar, który strawił pomieszczenia księgowości, jak również aulę szkolną wraz z instrumentami. Ponieważ zarzewiem wielkiego pożaru był stary komin, szkoła zmuszona została do zmiany ogrzewania z węglowego na gazowe oraz dużego remontu trzeciego piętra i baszty. Dzięki szybkiej reakcji uczniów i nauczycieli nikt nie ucierpiał i udało się uratować wszystkie dokumenty szkolne.

OD ŚLUSARZA DO HYBRYDY

Nowa era - ostatnie 10 lat to prawdziwy bum technologiczny i wielkie zmiany organizacyjne.

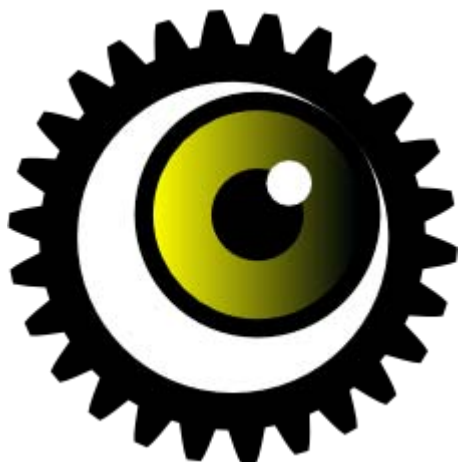
- **2011 rok** przynosi wielki remont budynku po byłym internacie, do użytku zostają oddane: pracownie obróbki ręcznej i montażu- parter, pracownie druku cyfrowego, grafiki komputerowej oraz sale konferencyjne - 1 piętro, pracownie mechatroniki - 2 piętro.

-**2012/2013** powstają nowe pracownie ćwiczeń praktycznych. Z warsztatów policji w Cieplicach pozyskujemy, do pracowni obróbki mechanicznej, obrabiarki obróbki mechanicznej (tokarki, frezarki, szlifierki, piłę ramową). W ramach projektu MKZ na Dolnym Śląsku II powstaje spawalnia wraz z wyposażeniem. Otrzymujemy również wyposażenie techniczne w branżach mechanicznych, budowlanych, mechatronicznych i informatycznych.

- **Na przełomie 2013/2014 roku** powstaje zupełnie nowa pracownia samochodowa i egzaminacyjna po byłej hali sportowej. Zostaje wyposażona w niezbędne oprzyrządowanie - podnośniki dwu kolumnowe, stoły warsztatowe z narzędziami i oprzyrządowaniem, samochody osobowe, silniki i inne podzespoły. W tym samym roku powstają pracownie budowlane i egzaminacyjne wraz z narzędziami murarsko-tynkarskimi oraz zbrojarskimi,

- **W 2015/2016** powstają dwie pracownie Odnawialnych Źródeł Energii. A tu najbardziej nowoczesny sprzęt o futurystycznych nazwach takich jak: instalacja CWU z kolektorem próżniowym i pompą ciepła powietrze- woda, pompa ciepła, model instalacji solarnej CWU z miniaturowym kolektorem cieczowym rurowym, hybrydowy system solarno-wiatrowy współpracujący z oświetleniem LED, instalacja fotowoltaiczna itd.

A.B.



CIEKAWOSTKA

„Złota Kierownica” - przez wiele lat Warsztaty Szkolne były organizatorem bardzo popularnego konkursu *Złota Kierownica*, który swoim zasięgiem obejmował cały Dolny Śląsk. Starsi absolwenci szkoły pamiętają takie konkurencje jak wymiana koła zapasowego czy jazda na kropli paliwa. Młodzi kierowcy popisywali się znajomością przepisów ruchu drogowego i nienaganną techniką jazdy. Konkurs ostatni raz odbył się w 2004 roku a następnie zmienił formułę i nazwę na: „Bezpieczeństwo w Ruchu Drogowym”

DOCENIAĆ KAŻDY SUKCES

Wanda Kozyra -Dyrektor ZST „Mechanik” w latach 2001-2017- tytan pracy, „kobieta niezniszczalna” jak mówili o niej pracownicy, człowiek z pasją i charyzmą. To dzięki niej „Mechanik” dzisiaj jest najnowocześniejszą szkołą w regionie.

- Pani Dyrektor, patrząc z perspektywy minionych lat, jak wspomina Pani swoje początki jako nauczycielki w ZST „Mechanik”?

Moje wspomnienia zawsze mają zabarwienie emocjonalne, bo nie można być obojętnym wobec miejsca, w którym zostawiło się część życia. Pracę w Mechaniku rozpoczęłam 1 września 1987 r. W tamtych latach to była bardzo duża szkoła, do której uczęszczało bli-

do wymagań i obowiązków, które przede mną postawiono. Uczyłam automatyki przemysłowej i fizyki, a od 1989 informatyki, obróbki skrawaniem. Pamiętam swoją ogromną radość, gdy uruchomiłam w szkole pierwszą pracownię komputerową ELWRO Junior w 1987 r., a w roku 1991 pierwszą pracownię komputerową IBM składającą się z 7 XT i 1 AT z kolorowym monitorem oraz z pełnym oprogramowaniem. Uczniowie bardzo chętnie uczestniczyli w zajęciach komputerowych, do dzisiaj przechowuję kartkę pocztową od jednej z klas, która przysłała mi życzenia z wakacji napisaną w języku Turbo Pascal. Ileż radości sprawił



sko 1800 uczniów. Z ogromnym wzruszeniem wspominam pierwsze spotkanie z dyrektorem szkoły Panem Wojciechem Dudkiem i z jego zastępcami Panią Jadwigą Czarnecką i Bogusławem Błonnym, a następnie pierwszą radę pedagogiczną i to, że zostałam przyjęta bardzo serdecznie przez wspaniałe, doświadczone i cieszące się ogromnym autorytetem grono nauczycielskie.

W pierwszych latach pracy u w jednym roku szkolnym uczyłam ok. 600 uczniów, musiałam bardzo dużo czasu poświęcić na ich poznanie i prawidłowe ocenianie.

- Co szczególnego zapamiętała Pani z tamtych lat, co wzrusza Panią do dziś?

Kiedy rozpoczynałam pracę starałam się dostosować

nam pierwszy e-mail, który otrzymaliśmy na 50-lecie szkoły od jednego z absolwentów w roku 1997.

Nie brakowało też chwil, które niezbyt mile wspominam. W roku 1990 w szkole wybuchł pożar, pamiętam pierwsze chwile, gdy ewakuowaliśmy uczniów, przybyła straż pożarna, płonęła wieża i górna część budynku, a później wspólne usuwanie skutków gaszenia pożaru.

Dzisiaj z perspektywy upływających lat jestem wzruszona postępem technologicznym i przemianami jakie miały miejsce w 30-letnim okresie mojej pracy w Mechaniku.

DOCENIAĆ KAŻDY SUKCES CD...

- Proszę określić atmosferę panującą w szkole, jaka była wtedy młodzież, jacy profesorowie?

Atmosfera w szkole od samego początku ma swój niepowtarzalny klimat. Miałam szczęście na swojej drodze zawodowej współpracować z ludźmi, którzy towarzyszyli mi nieustannie w najważniejszych, najbardziej przełomowych momentach mojego życia wspierając mnie i dzieląc się ze mną swoim doświadczeniem. Dzięki ich ogromnej pasji i zaangażowaniu możemy dzisiaj spoglądać na Naszą Szkołę z dumą i podziwem.

Do Mechanika od początku uczęszczali przeważnie chłopcy, mieli wiele pomysłów, ciągłą chęć zdobywania wiedzy i doświadczenia, w miarę upływu czasu zmieniali się, dojrzewali, stawali się kreatywnymi i przedsiębiorczymi ludźmi. Obecni uczniowie niewiele się różnią od tamtej młodzieży, są zawsze młodzi, pełni pomysłów i wrażliwości na otaczający ich świat.

Profesorowie byli bardzo wymagający, a zarazem otwarci i życzliwi. Wielu z nich cieszyło się ogromnym autorytetem i miało ogromną charyzmę, do dzisiaj absolwenci szkoły wspominają ich z rozrzewaniem.

- Jakie zadania stanęły przed Panią jako nowym Dyrektorem?

Najważniejszym wyzwaniem było wprowadzenie zmian dotyczących reformy oświaty, dostosowanie kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy oraz zmiana wizerunku szkoły i postrzegania jej w środowisku lokalnym. Niełatwym zadaniem było również zmodernizowanie pomieszczeń, bazy dydaktycznej i pozyskanie środków na wyposażenie szkoły w nowoczesne pomoce dydaktyczne. Nie bez znaczenia było również sprostanie zadaniom związanym z zarządzaniem tak dużą szkołą oraz utwierdzeniem w przekonaniu tych, którzy mi zawierzyli, że dokonali dobrego wyboru.

- Co jest największym sukcesem „Mechanika” jako szkoły? - Co poczytuje sobie pani jako osobisty sukces?

Największym sukcesem „Mechanika” jest to, że w przeciągu tych 70-lat przetrwał wszystkie reformy i najróżniejsze zmiany wprowadzane w szkolnictwie. Dzisiaj z wielką dumą patrzę na Naszą Szkołę, która kształci młodzież w wielu zawodach poszukiwanych na rynku pracy, przygotowuje uczniów do dorosłego życia oraz wspiera ich na ścieżce kariery zawodowej. Sukcesów szkoły jest wiele. Najważniejszy z nich taki, że Mechanik jest jedną z najlepszych szkół zawodowych na Dolnym Śląsku wielokrotnie nagradzaną. Uważam, że przyczyniłam się do kilku jej sukcesów m. in. do tego, że w szkole funkcjonuje Centrum Kształcenia Zawodowego z nowoczesnymi i innowacyjnymi pracowniami, posiada zmodernizowaną bazę dydaktyczną, piękne multimedialne sale dydaktyczne, no-

woczesną bazę sportową. Przystąpiłam do wielu projektów unijnych, pozyskiwałam dodatkowe środki finansowe na rozwój placówki. Szkoła otrzymała wiele certyfikatów jakości np. : „Międzynarodową Zieloną Flagę”, tytuł „Szkoły Przedsiębiorczości”, „Bezpieczna przestrzeń szkolna”, „Szkoła Przyjazna dla Sprawiedliwego Handlu” Nawiązałam współpracę międzynarodową ze szkołami w Czechach, w Niemczech, we Francji, Austrii, Hiszpanii oraz na Ukrainie, która zaoferowała wspólnymi projektami zawodowymi. Rozszerzyłam współpracę z pracodawcami w celu zorganizowania wspólnych działań związanych z realizacją praktycznej nauki zawodu, praktyk zawodowych, staży, kursów specjalistycznych, oraz wsparcia w dodatkowe wyposażenie szkoły.

- Co okazało się najtrudniejsze, a co najprzyjemniejsze w pełnieniu obowiązków Dyrektora ZST „Mechanik”?

Najtrudniejszymi zadaniami z jakimi się spotkałam w pracy to bieżąca znajomość zmieniającego się prawa oświatowego, stała dbałość o infrastrukturę szkoły i spełnienie standardów wymagań egzaminacyjnych dla poszczególnych kwalifikacji w zawodach.

Najprzyjemniejsze w pełnieniu obowiązków jest to, że ma się stały kontakt z ludźmi. Satysfakcję sprawiało mi nagradzanie poszczególnych nauczycieli, pracowników i uczniów szkoły za trud i poświęcenie w pracy, bądź w nauce. Każdy nawet najdrobniejszy sukces sprawiał, że wszystkie dokonania wpłynęły na dzisiejszy wizerunek szkoły oraz panującą w niej atmosferę.

- Jakie ma Pani plany na przyszłość?

Po przepracowaniu 40 lat uznałam, że powinnam pozwolić poświęcić się innym sprawom. Dzielę się w dalszym ciągu swoją wiedzą i doświadczeniem zawodowym dotyczącym szkolnictwa zawodowego z innymi nauczycielami oraz z pracodawcami. Znajduję wreszcie czas na moje ulubione zajęcia tj. spędzanie czasu wolnego z rodziną, a w szczególności z wnuczką, czytanie książek, spacer, czy zwykłe robotki ręczne. Zamierzam również odwiedzić kilka krajów, w których jeszcze nie byłam.

- Jak wyobraża sobie Pani „Mechanik” za 10 lat?

Jako szkołę na miarę czasów XXI wieku, która stale się rozwija, unowocześnia pracownie dydaktyczne i kształci przyszłe pokolenia przygotowane do pokonywania wszystkich wyzwań cywilizacyjnych. W 2027 roku Mechanik będzie miał nową elewację, odremontowany dziedziniec szkolny, a obok boiska szkolnego wybudowany zostanie basen dla uczniów.

Niech kolejne lata przyniosą nowe wyzwania i sukcesy.

- Dziękuję bardzo

Marzena Traczuk

ZAWSZE STAWIAM NA MŁODZIEŻ

- Wiosną 2017 roku został Pan wybrany Dyrektorem ZST „MECHANIK”, co ma Pan zamiar zmienić w szkole?

Trudno mówić o jakichś radykalnych zmianach w szkole, która pod przewodnictwem dotychczasowego dyrektora – Pani Wandy Kozyry miała się dobrze. Tu trzeba czegoś innego, kontynuowania tradycji opartej na dbałości o wszechstronny rozwój ucznia „Mechanika” pod względem edukacyjnym i zawodowym, tworzenie dla niego możliwie najlepszych warunków do nowoczesnego kształcenia zgodnego z potrzebami rynku pracy i społeczeństwa XXI wieku, przekazywanie uniwersalnych wartości i kształtowanie postaw, dzięki którym młody człowiek będzie sprawnie funkcjonował w świecie. Szkoła ma uczyć, wychowywać, opiekować się i wspierać swoich beneficjentów. I robić to jak najlepiej, o co będę dbał z największym zaangażowaniem i pasją.

- Jak to się stało, że kandydował Pan na dyrektora szkoły?

Bardzo lubię stawiać sobie nowe wyzwania, zwłaszcza te, które są związane z oświatą. Mam doświadczenie w pracy w szkole zawodowej i ogólnokształcącej, prowadzeniu projektów edukacyjnych i wychowawczych, pozyskiwaniu środków pozabudżetowych w celu wzbogacenia bazy dydaktycznej placówki i innych akcjach organizowanych z myślą o społeczności szkolnej. Posiadam kwalifikacje i umiejętności, które pozwalają mi mniemać, że sprawdzam się jako lider zespołu i jego promotor w środowisku lokalnym. Innymi słowy, kiedy dowiedziałem się o konkursie na dyrektora ZST „Mechanik” w Jeleniej Górze – spałem się w sobie, stanąłem przed komisją konkursową, przedstawiłem swoją koncepcję funkcjonowania i rozwoju szkoły i... ku mojej wielkiej radości, zwyciężyłem w szrankach i konkurach.

- Jak postrzega Pan naszą szkołę dziś tu i teraz?

„Mechanik” to rewelacyjna szkoła. Z siedemdziesięcioletnią tradycją, mocno osadzona w świadomości miasta i regionu, z bogatą historią i wartościami, a przy tym nowoczesna i odważnie patrząca w przyszłość. Tu robi się wszystko, by uczeń rozwijał się pod każdym względem tak w murach szkoły, jak i poza nimi – w ramach projektów zewnętrznych, praktyk zawodowych, wycieczek edukacyjnych, konkursów i olimpiad, współpracy ze środowiskiem lokalnym, z przedsiębiorcami w skali ogólnopolskiej i zagranicznej. Uczniowie szkoły mogą rozwijać swoje zainteresowania i pasje, realizować się na różnych płaszczyznach i weryfikować swoje szanse i możliwości rynku pracy, który dostrzega w nich świetnych fachowców

i specjalistów. Myślę, że naszego „Mechanika” w innych miastach mogą nam jedynie pozazdrościć.



- Proszę nam opowiedzieć o swoich pasjach, rodzinie i zainteresowaniach.

Przepadam za pracą z ludźmi, za burzą mózgów i wspólnym dochodzeniem do skutecznych rozwiązań. Czuję się społecznikiem i chciałbym mieć jak największy wkład w życie miasta i jego mieszkańców. Zawsze stawiałem i będę stawiał na młodzież, która moim zdaniem powinna korzystać z doświadczenia starszych i wspólnie z nimi budować swoją przyszłość. Miejsce, w którym takie budowanie przyszłości jest możliwe – jest właśnie szkoła, dlatego tak dobrze się w niej czuję. Jeśli chodzi o zainteresowania i rodzinę: kręcą mnie nowe technologie, innowacje w zakresie komunikacji i edukacji obywatelskiej, sprzęt elektroniczny i multimedia, tutoring i coaching w relacji z uczniami. Z rodziną staram się spędzać każdą wolną chwilę, choć tych jest zdecydowanie za mało. Szczególnie, gdy ma się wyjątkowo absorbującego, czteroletniego syna i bardzo charyzmatyczną, a przy tym wymagającą żonę (śmiech).

ZAWSZE STAWIAM NA MŁODZIEŻ CD...

- Jest Pan polonistą - mówi się, że najgorsze jest uczenie cudzych dzieci, co Pan o tym sądzi?

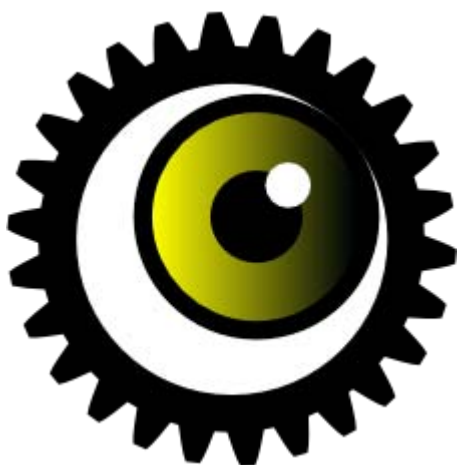
Sądzę, że to powiedzenie w takiej formie wcale nie brzmi dobrze (śmiej). Oczywiście, nie jest łatwo uczyć w sensie ogólnym, bo to wielka odpowiedzialność i zarówno od nauczyciela, jak i od ucznia wymaga ona olbrzymiej dyscypliny i samozaparcia, niemniej jednak – ja po prostu lubię to. Młodzież jest dzisiaj świetna: kreatywna, otwarta na nowe pomysły, jeśli się ją właściwie mobilizuje i mądrze kieruje, a przy tym podchodzi do niej z empatią, potrafi osiągnąć najwyższe cele i sprostać najtrudniejszym zadaniom. Każdy, kto uczy w szkole wie, jak bardzo cieszą pedagoga i wychowawcę uczniowskie sukcesy i owocna współpraca w społeczności szkolnej. One przyćmiewają wszelkie inne, ewentualne trudności.

- Jak widzi Pan naszą szkołę za 10 lat?

Jako szkołę, której domeną jest sukces. Ciesząc się dużym zainteresowaniem ze strony uczniów kończących swoją edukację w ośmioletniej szkole podstawowej, wybierających kształcenie zawodowe. Placówkę z nostalgią wspominaną przez jej absolwentów, którzy w największym stopniu realizują się na rynku pracy. Z nowoczesną infrastrukturą, elewacją i dziedzińcem po gruntownym remoncie, pięknie wyglądającą na tle jeleniogórskiego krajobrazu. Szkołę posiadającą ciągle zwiększającą się liczbę partnerów i przyjaciół, patronów i sponsorów, rozpoznawalną w środowisku lokalnym, kadrę pedagogiczną i uczniów mających wpływ na skuteczne działania podejmowane w mieście i regionie. „Mechanika” będącego w ścisłej czołówce podobnych mu szkół, zarówno pod względem edukacji, opieki i wychowania, jak i promocji i swego wizerunku.

- Dziękuję bardzo

Sandra Šimko



GIEKAWOSTKA

„Teatrzyk Mechaniczny” – powstał w kwietniu 2008 roku i od razu zyskał ogromną popularność. Założycielami byli **ks Artur Węgiel** i **Anna Boratyńska**. Kółko teatralne stało się ostoją zarówno dla najbardziej wrażliwych estetycznie uczniów jak i „nygusów” oraz indywidualistów szkolnych, którzy szukali pretekstu do wyrwania się z ławki szkolnej. Zarówno jedni jak i drudzy ciężko pracowali w celu podniesienia kulturalnego poziomu szkoły, grając we wszystkich akademiach i organizując święta szkolne.



Przez 9 lat nie obyło się bez wpadek np. puchnących i odpadających wąsów Józefa Piłsudskiego zrobionych z pakuł, wybuchu materiału pirotechnicznego podczas akademii z okazji 11 listopada...tuż przed przybyciem lokalnej telewizji, która miała sfilmować spektakl, salw śmiechu w niejednej, kluczowej scenie. Ostatecznie prawie zawsze miały miejsce prawdziwe uczty kulturalne: słynna kreacja Damiana Mosura w roli prof. Bładaczki w *Lekcji J. Polskiego wg profesora Gombrowicza*, świetnie recytujący Mateusz Tofil (*Pamiętniki Marka Twaina*), czy wreszcie olśniewający: Dorota Cieślik, Paweł Bartyzel i Robert Lorenz w *Amerykańskim pojedynku* Brzechwy. A kto pamięta prze zabawne *Muzyczne pożegnanie* maturzystów w 2012 roku...? *Teatrzyk* działa nadal i ma się zupełnie nieźle, wspierając np. *Tydzień Kultury Humanistycznej*.

ABSOLWENCI

„Wspomnienia są oknem na szczęście”

Jubileusz 70-lecia Zespołu Szkół Technicznych „Mechanik” to wyjątkowa okazja, aby ponownie przeżyć sentymentalną podróż w przeszłość. Z okazji niezwykłego święta zebraliśmy wspomnienia absolwentów, którzy podzielili się pięknymi i wzruszającymi chwilami z czasów swojej młodości.



Piotr Wilk

Do Zespołu Szkół Zawodowych nr 3 uczęszczałem w latach 1990-1993. Wspomnienia, które pozostały z tamtych lat są bardzo pozytywne. Bardzo ciepło wspominam uczących mnie nauczycieli zarówno tych, którzy odeszli już na emeryturę, jak i tych, którzy stali się moimi kolegami z pracy. W tamtych latach istniał jeszcze internat, w którym mieszkalem oraz stołówka z najlepszymi obiadami w mieście. To były czasy! Niezapomnianą chwilą było moje pojawienie się na pierwszej radzie pedagogicznej i Pan Antoni Adamiak, ówczesny dyrektor, przedstawił mnie gronu. U wielu nauczycieli wywołało to zdziwienie czy to ten, który niedawno chodził do nas do szkoły? I nosił długie włosy? I tak rozpoczęła się moja przygoda z „Mechanikiem” już jako nauczyciela historii, wiedzy o społeczeństwie i wiedzy o kulturze. Obecnie pełnię także funkcję zastępcy Dyrektora. Swoje obowiązki staram się wypełniać jak najlepiej, wciąż ucząc się nowych rzeczy i zdobywając fascynujące doświadczenia.

Józef Kucharewicz

Wśród wielu postaci, z czasów „Mechanika”, najwyraźniej rysuje mi się w pamięci profesor Robert Renert zwany „Dziadkiem”, który będąc z wykształcenia polonistą, po jeszcze przedwojennej - lwowskiej szkole, uczył nas matematyki. Szczytem marzeń wielu z nas było otrzymanie słynnego trzy z trzema minusami z każdej „kontrolnej”. Profesor straszył nas „kompiuterkami”, twierdził, że sobie z nimi nie poradzimy. Byliśmy dla Niego tylko „gólniarzami”, ale ostatecznie nikt z nas nie ucierpiał moralnie na matematyce. Nosił okulary na drucikach i buty z różnymi sznurówkami. Ale, gdy udało się namówić profesora na gawędę, opowiadał o wagarach gimnazjalnych, podczas których jeździł z kolegami... ze Lwowa do Poznania. Wspomnień jest wiele, a historia przewrotnie zatoczyła koło, ponieważ w „Mechaniku”, który ukończyłem w 1973 roku, a do którego uczęszczał wcześniej również mój starszy brat, pracuje dzisiaj moja córka.

ABSOLWENCI CD...

Dariusz Małąg

Moja przygoda z „Mechanikiem” była długa i ciekawa. Na początku uczęszczałem do zasadniczej szkoły zawodowej, ucząc się na lakiernika samochodowego. Potem kontynuowałem naukę w technikum. Byliśmy bardzo aktywną, zgraną i nieco szaloną klasą, a naszą wychowawczynią była pani Jolanta Potaczek. Często w ramach praktyk zawodowych jeździliśmy na wycieczki do Czech czy Tychów. Już wtedy byłem tzw. animatorem, często organizowałem różne dyskoteki. Mieliliśmy także swój kabaret. Gdy uruchomiono radio w Jeleniej Górze byłem pierwszą osobą, która się tam pojawiła i do dziś się tym zajmuję. Obecnie jestem Dyrektorem Naczelnym Muzycznego Radia.

Igor Dyjach

Technikum ukończyłem w 2012 roku, zdobywając kwalifikacje mechanika samochodowego. Szkołę wspominam bardzo pozytywnie. „Mechanik” od zawsze oferował duże możliwości rozwoju, zapewniał także miłą atmosferę oraz bogatą bazę dydaktyczną. Osobą, która wywarła na mnie szczególnie wpływ, była moja wychowawczyni, Pani Dyrektor Wanda Kozyra. Przez cały okres nauki pomagała i wspierała mnie i moich kolegów z klasy. To właśnie w „Mechaniku” rozwinęła się moja największa pasja, czyli fotografia. Mogę też bez przesady powiedzieć, że to „Mechanik” dał mi solidne podstawy do tego, by ukończyć studia na Politechnice.

Marcin Pniak

17 lat temu zostałem absolwentem jeleniogórskiego „Mechanika”. Pamiętam, że nie było wcale łatwo i z powodu przesiewu, już po pierwszym roku, połączono nas z inną klasą. Profesorowie, którzy mnie uczyli, byli już wtedy legendami szkoły. Profesor Henryk Jędrzejak, znany wszystkim jako słynny „Klarnet” uczył mnie matematyki. Był bardzo wymagający ale miał ogromne poczucie humoru. Gdy czegoś nie wiedzieliśmy, wypraszał nas za drzwi, mówiąc: *Zapytaj sprzątaczkę*. Języka polskiego uczyła mnie Pani profesor Iwona Barcewicz. Cokolwiek byśmy nie wymyślili podczas lekcji, odpowiedź była jedna: słynne *Głuche jęki chłopaku-siadaj niedostateczny*. Lubiliśmy za to motoryzację i zajęcia u profesora Wiesława Wolskiego, który z powodu tej naszej miłości, zgodził się pojechać z nami na wycieczkę do zakładów Fiata do Bielska-Białej. Niestety z powodu zachowania była to nasza jedyna i ostatnia wycieczka...Pomimo licznych trudów szkolnych, uczyłem się dobrze. Skończyłem politechnikę i pracuję w PMP Poland.

Andrzej Janicki

Do „Mechanika” chodziłem w latach 1973-1979 najpierw do szkoły zawodowej na kierunku ślusarz mechaniczny, a potem do technikum wieczorowego, gdzie kształciłem się w zawodzie technik mechanik obróbki skrawaniem. Już wtedy „Mechanik” słynął z niezwykle pozytywnej i przyjaznej atmosfery, jak panowała w szkole. Szczególne miejsce w pamięci zajmują do dnia dzisiejszego warsztaty szkolne. Były one bardzo dobrze wyposażone, sprzęt był taki, jak w zakładzie produkcyjnym. Wykonywaliśmy wtedy wiertarki stołowe WS15, aparaty do belowania i prasy mimośrodowe ręczne. Większość kolegów ze szkoły rozjechała się po świecie, jednak każdy z nas jest dumny, że chodził do słynnego „Mechanika”.

Mieczysława Jeżewska

Szkołę z sukcesem ukończyłam w 1977 roku.. Najwspanialszym, najbardziej sprawiedliwym profesorem z moich czasów szkolnych był matematyk Marian Powęzka. Mimo iż nazywany był przez uczniów „Mańkiem”, był bardzo szanowany i lubiany. Miał charakter. Nikt, tak jak on, nie potrafił wytłumaczyć trudnej matematyki, w prosty i zrozumiały sposób. Dziewczyny natomiast kochały się wtedy, w najprzystojniejszym z profesorów, Marianie Stebelskim. Zawsze nienagannie wyglądającym i pachnącym zagranicznymi perfumami. Największy respekt wzbudzał jednak prof. Aleksander Gucma, na którego widok uczniowie, jak żołnierze, stawali na baczność pod ścianami.

Sławomir Kowalski

Do technikum uczęszczałem w latach 1986-1991. Naszą wychowawczynią była Profesor Róża Gębska, która uczyła nas technologii. Miałem zostać mechanikiem budowy maszyn, a zostałem fizjoterapeutą i trenerem badmintonu. Od zawsze fascynował mnie sport, więc w szkole chętnie angażowałem się i brałem udział w zawodach. Do dzisiaj przechowuję kronikę klasową. Gdy patrzę na zdjęcia kolegów, przypomina mi się jeden z nich, który był prawdziwym artystą. Potrafił, przez szkolne korytarze, chodzić na kolanach za Panią Profesor Wandą Kozyrą, a na sprawdzianach pisał jej wiersze miłosne...Bezskutecznie...

A.B. I.J.

LUDZIE **MECHANIKA**



Piotr Wilk
Wicedyrektor



Kazimierz Hamowski
Wicedyrektor



Andrzej Więcierz
Kierownik gospodarczy



Barbara Harasymowicz
Sekretarz szkoły



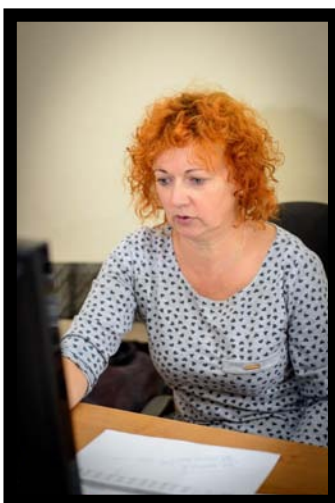
Mieczysława Jeżewska
Praktyki zawodowe



Robert Rząsa
Pedagog



Ewa Szargawińska
Sekretarka



Ewa Wójcik
Księgowa



Monika Uchman
Główna księgowa



Kazimierz Buchwald
Kierownik warsztatów

MECHANIK BEZ TAJEMNIC

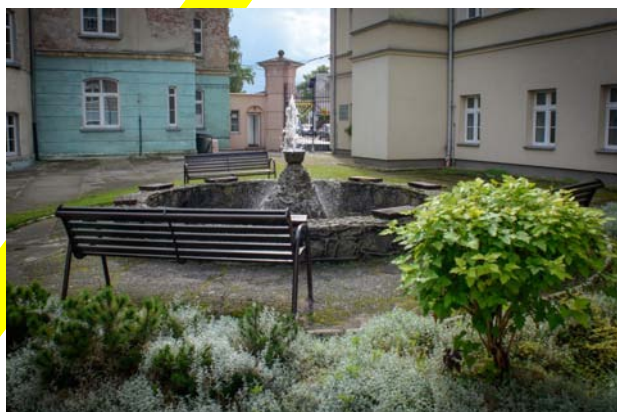
E=mc²



Od 14 lat istnieje w szkole **zespół muzyczny E=mc²** prowadzony przez polonistę- **Pawła Wrocławskiego**. Gitarzysta punkrockowego zespołu *Leniwiec* i nauczyciel języka polskiego w jednej osobie potrafi wytlumaczyć każdemu: w jakiej tonacji zagrać, nauczy paru akordów a nawet wspomże wokalnie. Na próby przychodzą różne osoby, również takie, dla których pojęcie muzyki ogranicza się tylko do jej słuchania. Dzięki działalności zespołu w „Mechaniku”, w rejonie Jeleniej Góry przybyło basistów, gitarzystów, wokalistów czy klawiszowców (mieliśmy nawet organistę!). Byli członkowie zespołu pracują w Polskim Radiu Wrocław, jeden z absolwentów tworzy profesjonalną muzykę za granicą. Zespół występuje podczas wszystkich uroczystości szkolnych. Ma na swoim koncie takie sukcesy jak: wygrana w Gali Talentów, Konkursie Kolęd i Pastorałek, Głosowisku, Konkursie Piosenek O Jeleniej Górze, Najlepszy Slummer 2012.

Fontanna

Na dziedzińcu szkolnym, od niepamiętnych czasów, znajduje się fontanna, której powstania nie pamięta nikt z dzisiejszych pracowników szkoły. W 2012 roku została przebudowana z okazji 65-lecia istnienia szkoły i cieszy oko przybywających do szkoły uczniów. Wrzucają do niej drobne monety. Czyżby chcieli tu wracać częściej?



Bufet szkolny u Pani Irenki - sklepik szkolny, bufet - miejsce spotkań, wytchnienia, czasami wagarów ale też zawsze pełne pysznego jedzenia. Pani **Irena Marukiewicz** pracuje w ZST „Mechanik” od 1992 roku, początkowo jako intendentka w szkolnej stołówce mieszczącej się w budynku internatu, następnie od 2001, prowadząc jedno z najprzyjemniejszych miejsc w szkolnej dżungli. Jak sama mówi: *uczniowie zwierają się jej, traktują jak mamę i odpoczywają, najadając się do syta...nauczyciele zresztą też..*



MECHANIK BEZ TAJEMNIC CD

„Szlachetne zdrowie...

W „Mechaniku” opieka zdrowotna zawsze była na najwyższym poziomie. W latach 70-tych, 80-tych i na początku 90-tych w gabinecie przyjmowali: lekarz rodzinny, stomatolog i pielęgniarka. Od 1989 nad zdrowiem uczniów i pracowników czuwa pielęgniarka, pani **Ewa Bratuś**. Na początku gabinet opieki medycznej mieścił się na III piętrze w baszcie, później w budynku warsztatów, a obecnie na parterze, naprzeciwko gabinetu pedagoga. Oprócz udzielania pierwszej pomocy, pielęgniarka wykonywała w latach 80-tych i 90-tych szczepienia ochronne. Istotną rolę odgrywała także edukacja prozdrowotna. W ostatnich latach pani Ewa Bratuś realizowała takie programy jak „Mam Haka na Raka”, „Wybierz życie-pierwszy krok”, „W XXI wiek bez papierosa”, „Dzień Dawcy” oraz „Zbiórka krwi”.



Rajd Mechanika

Rajd Mechanika, czyli wspólne wędrowanie, był cykliczną imprezą ogólnoszkolną, w której udział brali wszyscy uczniowie i nauczyciele. We wrześniu ruszali na górskie szlaki Sudetów Zachodnich, aby po kilkugodzinnym marszu dotrzeć na metę, gdzie na uczestników czekały: ciepły posiłek i liczne konkursowe atrakcje. Prekursorami turystyki górskiej w szkole byli **Teresa Leparska, Robert Renert i Tadeusz Jada-chowski**. Impreza zagościła na stałe w szkolnym kalendarzu w 1980 roku, kiedy to profesor **Janusz Ma-ślanka** przygotował I Rajd Mechanika, którego trasa

przewodziła przez Rudawy Janowickie. W latach 1984-1992 organizatorami rajdu byli profesor **Adam Kałwa** i profesor **Mirosław Kozak**, a od 1993 profesor Mirosław Kozak i profesor **Andrzej Langer**. Dziś Rajd Mechanika zastąpiły indywidualne wycieczki klasowe oraz projekt „Moja Mała Ojczyzna”. Dla potomnych pozostały wspomnienia i zdjęcia kroniki rajdu.



Moja Mała Ojczyzna- Zespół Szkół Technicznych „Mechanik” uczestniczył w projekcie „Moja Mała Ojczyzna” od samego początku, z uwagi na fakt, że jego zadania zostały ściśle związane z naszym regionem. Dla młodzieży atrakcyjne okazały się spotkania ze znanymi osobami, które zamieszkują Jelenią Górę i okolice oraz poznanie walorów przyrodniczych, krajoznawczych czy historycznych. Zagłębienie się w świat trzech kultur: polskiej, niemieckiej i czeskiej otworzyło przed uczestnikami możliwości zdobywania wiedzy żywej, a nie podręcznikowej.

Pierwszym koordynatorem projektu w szkole został nauczyciel historii Pan **Piotr Wilk**, następnie Pani **Aneta Palińska** – nauczycielka języka polskiego. W przeciągu 8 lat trwania MMO udało się do jego działań zaangażować 15 nauczycieli ZST „Mechanik” oraz ok. 550 uczniów. Młodzież korzystała z różnych form aktywności: począwszy od wycieczek, udziału w warsztatach, wykładach, spotkaniach, a kończąc na konkursach i seminariach. Współpraca pomiędzy szkołami i nauczycielami, wymiana doświadczeń i wiedzy ukształtowały młode pokolenie jeleniogórzan. Jest to z pewnością portret człowieka ciekawego świata i dumnego z własnych korzeni. Model regionalnego patrioty, który docenia wielokulturowość miejsca pochodzenia i szanuje wielowiekową tradycję.

MECHANIK BEZ TAJEMNIC CD

Koło Towarzystwa Przyjaciół Dzieci

Koło TPD przy ZST „Mechanik” powstało w 2000 r. i prowadzi działalność zgodnie ze Statutem TPD. Działalność Koła TPD opiera się na wolontariacie członków Koła: nauczycieli, pracowników administracyjnych szkoły i uczniów. Wśród szerokiego spektrum działalności wyróżnić można wiele obszarów. Jeden z nich to organizowanie działań pomocowych i wspierających poprzez zbiórki nakrętek, odzieży, środków czystości, zabawek dla potrzebujących, propagowanie krwiodawstwa. Kolejny dotyczy przygotowania imprez rozrywkowych, sportowych i związanych z bezpieczeństwem. Najbardziej zasłużonym członkiem koła TPD jest **Pani Profesor Krystyna Młodnicka**, która otrzymała Złotą Odznakę Zasłużonego działacza TPD oraz działa w strukturach miejskich i wojewódzkich. Mimo przejścia na emeryturę, Pani Profesor Młodnicka, aktywnie udziela się w kole, jest honorowym wiceprezesem i od lat wspaniale prowadzi słynną zabawę mikołajkową dla dzieci pracowników szkoły.

Nauka jazdy samochodem

Już od lat 60 XX wieku do 1991 roku uczniowie „Mechanika” mogli zdawać prawo jazdy w szkole. Początkowo na samochody ciężarowe, następnie osobowe. Cuda techniki, które posiadała wtedy szkoła, to kolejno: Warszawa, Żuk, Duży Fiat i oczywiście słynny Maluch. W latach 70-tych dodatkowo pojawił się motocykl WSK. Instruktorami nauki jazdy byli profesor **Tadeusz Kazek**, profesor **Bronisław Mach**, profesor **Kazimierz Puch**, profesor **Jerzy Łobocki**, profesor **Stanisław Staroszczyk** i profesor **Andrzej Gawron**. W ostatnich latach, w dobie szybkiego rozwoju motoryzacji, szkoła wzbogaciła się o Fiata Uno, Opla Corsę 1 oraz od 2016 Opla Corsę 1,3. Kurs odbywają wszyscy uczniowie klas o specjalności samochodowej, zarówno chłopcy jak i dziewczęta. „Mechanik” od lat może się chwalić wysoką zdawalnością – zajmujemy odpowiednio pierwsze i drugie miejsce w regionie, wśród wszystkich szkół prawa jazdy.



SCI

Biblioteka szkolna Zespołu Szkół Technicznych „Mechanik” istnieje od 1947 roku. W roku 2006 została przekształcona w Szkolne Centrum Informacyjne, które zajmuje trzy pomieszczenia: wypożyczalnię, czytelnię i salę multimedialną, wyposażoną w sześć stanowisk komputerowych z dostępem do Internetu. Od 2012 r. w SCI działa Małe Centrum Biblioteczne Goethe-Institut wyposażone przez Goethe-Institut w Krakowie w materiały do nauczania języka niemieckiego. Zbiory udostępniane są nauczycielom języka niemieckiego z całego powiatu oraz zainteresowanym uczniom przygotowującym się do matury i konkursów językowych. Biblioteka szkolna jest ośrodkiem życia kulturalnego i intelektualnego szkoły.



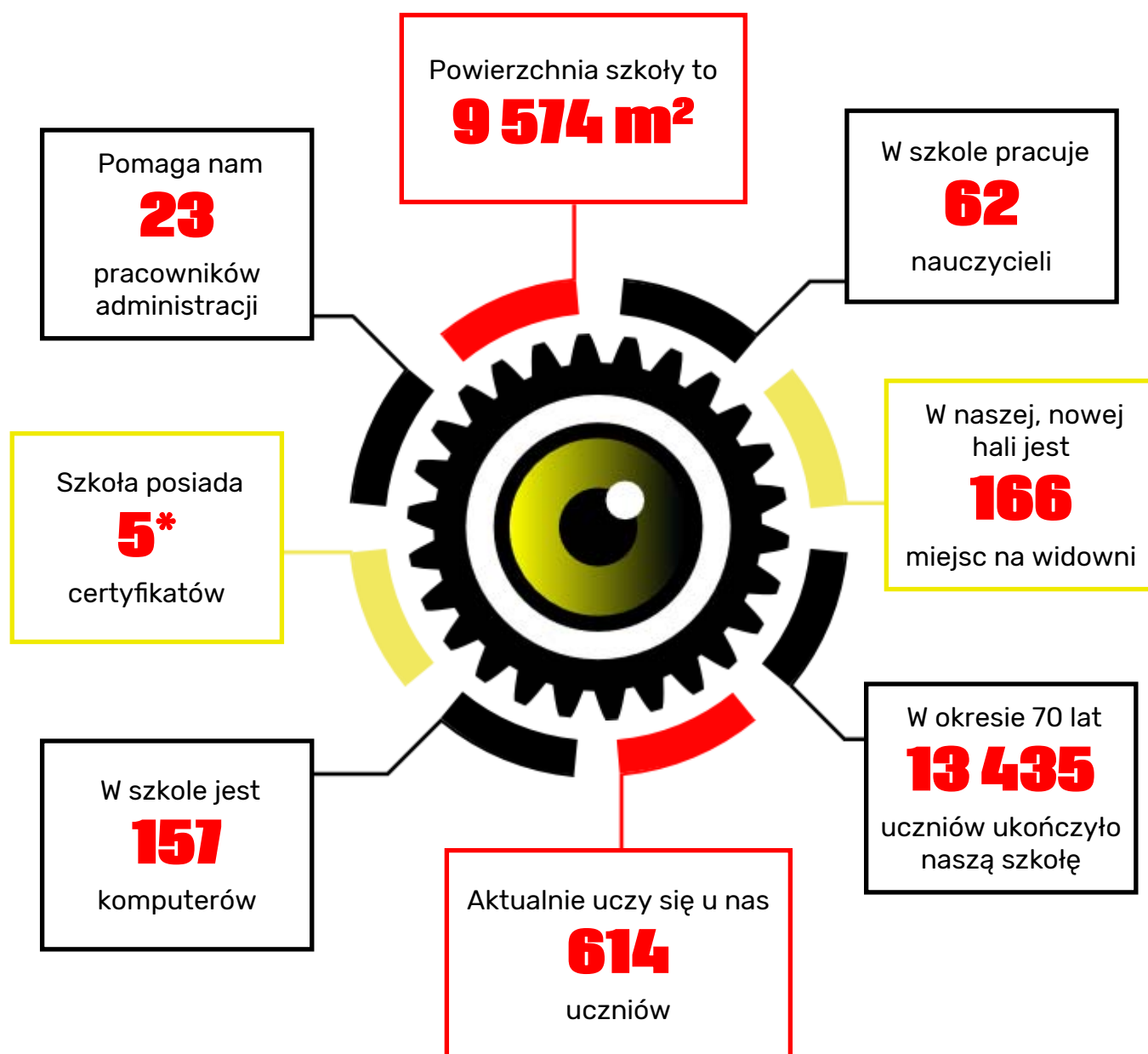
Od 10 lat niepodzielnie króluje tutaj pani profesor **Danuta Kotowska**. Na trzecim piętrze chętnie spotykają się nauczyciele i uczniowie, przygotowując różne projekty szkolne. To tutaj najczęściej podejmuje się gości odwiedzających szkołę. Od 2017 roku w SCI można wypić herbatę i kawę w ramach projektu Fair Trade-Sprawiedliwy Handel. Tu wreszcie można się pouczyć, pospać w kącie a nawet przechować telefon komórkowy podczas matury.

Na kłopoty.. pedagog

Institucja pedagoga została wprowadzona w latach 70-tych. Nikt wtedy nie przypuszczał, że pedagog stanie się osobą wręcz niezastąpioną w szkole. Rozwiązywanie uczniowskich problemów, mniej lub bardziej poważnych, wsparcie nauczycieli, słynna „pedagogizacja” rodziców... To właśnie tym na co dzień zajmuje się pedagog. Funkcję tę w „Mechaniku” pełnili profesor **Stefan Traczuk**, profesor **Janina Nanowska**, profesor **Justyna Rembiszewska**, profesor **Karolina Astramowicz**, profesor **Małgorzata Jaworska-Musiał**, profesor **Dagmara Matyszczuk**, profesor **Iwona Janicka**. Obecnie pedagogiem jest pan profesor **Robert Rząsa**, który wytrwale i z zaangażowaniem gasi „szkolne pożary”.

A.B. I.J

STATYSTYCZNIE O SZKOLE



ZST „Mechanik” otrzymał tytuł **Zasłużony dla Miasta Jeleniej Góry** i **5** certyfikatów:

Szkoła Przedsiębiorczości,
Międzynarodowy Certyfikat Ekologiczny „Zielona Flaga”,
Szkoła Przyjazna dla Sprawiedliwego Handlu,
Szkoły Promująca Honorowe Oddawanie Krwi,
Certyfikat Jakości,
Złoty Certyfikat Bezpieczeństwa

D.K.

WICE DYREKTORZY

- | | |
|--------------------------|---------------------------|
| 1. Irena Grabowska | 16. Michał Łagowski |
| 2. Aleksy Górnik | 17. Jadwiga Czarnecka |
| 3. Czesław Węgrzyn | 18. Michał Błonny |
| 4. Izabela Nalewajko | 19. Andrzej Szustak |
| 5. Marian Stefurak | 20. Krystyna Papierzańska |
| 6. Władysław Osuch | 21. Krzysztof Hejne |
| 7. Karol Wiślocki | 22. Waldemar Korczyc |
| 8. Leonarda Smolska | 23. Aleksandra Seredyńska |
| 9. Zbigniew Meissner | 24. Wanda Kozyra |
| 10. Jadwiga Rymar | 25. Krystyna Młodnicka |
| 11. Karol Kołodziejczyk | 26. Zbigniew Gotowała |
| 12. Teresa Krasuska | 27. Piotr Wilk |
| 13. Róża Gębska | 28. Ewa Ignaciak |
| 14. Kazimierz Kowalczyk | 29. Kazimierz Hamowski |
| 15. Mieczysław Klukowski | |

KIEROWNICY WARSZTATÓW

- 1947–1956 Krzysztof Brzemiński, Tadeusz Jadachowski, Stanisław Ester, Jerzy Ładziak
1957–1960 Stefan Zawadzki
1960–1962 Jerzy Flis
1962–1974 Mieczysław Menet
1974–1975 Kazimierz Kowalczyk
1975–1985 Mieczysław Menet
1985–1992 Kazimierz Puch
1992–1999 Zdzisław Kalota
1999–2001 Kazimierz Puch
2001–2011 Krzysztof Sadowski
2011– Kazimierz Buchwald

KIEROWNICY WYDZIAŁU I INTERNATU

- | | | |
|----------------------|---------------------|-------------------|
| Czesław Węgrzyn | Ryszard Maliszewski | Renata Duniec |
| Irena Kochańska | Tadeusz Jadachowski | Zbigniew Meissner |
| Mirosław Krasuski | Karol Wiślocki | Marek Możanowicz |
| Mieczysław Szajowski | Jan Podworski | |
| Miron Trofimiak | Wacław Lesiak | |

OFERTA KSZTAŁCENIA

Szkoła kształci w następujących kierunkach:

- technik pojazdów samochodowych
- technik mechatronik
- technik budownictwa
specjalizacja: inteligentne budynki,
odnawialne źródła energii
- technik grafiki i poligrafii cyfrowej z elementami
fotografii cyfrowej
- technik mechanik
specjalizacja: informatyczna, pożarnictwo
- technik elektryk
- technik spedytor
- technik urządzeń i systemów energetyki
odnawialnej

Szkoła kształci w zawodach:

- ślusarz
- mechanik pojazdów samochodowych
- operator obrabiarek skrawających CNC
- mechanik-kierowca
- murarz-tylnik
- elektromechanik pojazdów samochodowych
- elektromechanik
- blacharz
- dekarz

KADRA DYDAKTYCZNA



Redakcja: Anna Boratyńska, Iwona Janicka, Marlena Kosiór, Danuta Kotowska, Sandra Šimko, Marzena Traczuk

Zdjęcia: Bartosz Kucner, Maciej Chyra, archiwa szkolne

Projekt graficzny: Unimatica

Korekta: Anna Boratyńska, Iwona Janicka

Nakład 200 egz.